

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

29 януари 2020 година *

„Преюдициално запитване — Земеделие — Защита на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни — Защитено наименование за произход „Comté“ — Несъществено изменение в спецификацията на продукт — Заявление за изменение, обжалвано пред националните юрисдикции — Национална съдебна практика, според която предметът на жалбата отпада, когато Европейската комисия одобри изменението — Ефективна съдебна защита — Задължение за произнасяне по жалбата“

По дело C-785/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с акт от 14 ноември 2018 г., постъпил в Съда на 14 декември 2018 г., в рамките на производство по дело

GAEC Jeanningros

срещу

Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

Ministre de l'Économie et des Finances,

в присъствието на:

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: M. Vilaras, председател на състава, S. Rodin (докладчик), D. Šváby, K. Jürimäe и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: френски.

като има предвид становищата, представени:

- за френското правителство, от D. Colas, A.-L. Desjonquères и C. Mosser, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от D. Bianchi и I. Naglis, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 септември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициално запитване се отнася до тълкуването на член 53 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 55, 2013 г., стр. 27), на член 6 от Делегиран регламент (ЕС) № 664/2014 на Комисията от 18 декември 2013 година за допълване на Регламент № 1151/2012 (ОВ L 179, 2014 г., стр. 17) и на член 10 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията от 13 юни 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент № 1151/2012 (ОВ L 179, 2014 г., стр. 36 и поправка в ОВ L 39, 2015 г., стр. 23), във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между GAEC Jeanningros, селскостопанско обединение за съвместна дейност, от една страна, и Institut national de l'origine et de la qualité (Национален институт за произхода и качеството, INAO) (Франция), ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (министърът на земеделието и храните) (Франция) и ministre de l'Economie et des Finances (министърът на икономиката и финансите) (Франция), от друга страна, по повод изменение в спецификацията на защитеното наименование за произход (ЗНП) „Comté“.

Правна уредба

- 3 Съображение 58 от Регламент № 1151/2012 гласи:

„За да се гарантира, че регистрираните наименования за произход, географските указания и храните с традиционно специфичен характер отговарят на условията, посочени в настоящия регламент, заявленията следва да бъдат разглеждани от националните органи на заинтересован[ата] държав[а] членк[а] при спазване на минималните общи разпоредби, включително на националната процедура за предявяване на възражения. Комисията впоследствие следва да проучва заявленията, за да се гарантира, че не са допуснати явни грешки и че законодателството на Съюза и интересите на заинтересованите страни извън държавата членка на подаване на заявлението са взети предвид“.

4 Член 7 от този регламент е озаглавен „Продуктова спецификация“ и параграф 1 от тази разпоредба гласи следното:

„1. Защитено наименование за произход или защитено географско указание трябва да съответства на спецификация, която включва поне следното:

- а) наименованието, което трябва да бъде защитено като наименование за произход или географско указание, така както се използва в търговията или в говоримия език, но само на езиците, които се използват или в исторически план са били използвани за описанието на конкретния продукт в определения географски район;
- б) описание на продукта, включително на суровините, ако това е приложимо, както и основните физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики на продукта;
- в) определяне на географския район, ограничен поради посочената в буква е), подточка i) или подточка ii) връзка, и, ако това е приложимо, подробности, посочващи съответствието с изискванията на член 5, параграф 3;
- г) доказателства, че продуктът произхожда от определения географски район, посочен в член 5, параграфи 1 или 2;
- д) описание на метода на получаване на продукта и, където е приложимо, автентичните и неизменни местни методи, както и информация относно опаковането, ако групата, която подава заявление, реши това и представи достатъчни специфични за продукта основания, че опаковането трябва да се извършва в определения географски район, за да се защити качеството, да се осигури произходът, или да се обезпечи контролът, като се вземе предвид законодателството на Съюза, по-специално законодателството относно свободното движение на стоки и свободното предоставяне на услуги;
- е) подробности за установяване на следното:
  - i) връзката между качеството или характеристиките на продукта и географската среда, по смисъла на член 5, параграф 1; или
  - ii) при необходимост, връзката между определено качество, репутацията или друга характеристика на продукта и географския произход, по смисъла на член 5, параграф 2;
- ж) наименованието и адреса на органите или, ако са известни, наименованието и адреса на органите, упражняващи контрол за спазването на изискванията относно продуктова спецификация съгласно член 37, и техните конкретни задачи;
- з) специфични правила за етикетиране на въпросния продукт“.

5 Член 49 от посочения регламент е озаглавен „Подаване на заявление за регистрация на наименование“ и параграфи 2 — 4 от него гласят:

„2. [...]

Държавата членка проучва заявлението по подходящ начин, за да провери дали е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема.

3. Като част от проверката по параграф 2, втора алинея от настоящия член, държавата членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление.

[...]

4. Ако след оценката на всички получени възражения съответната държава членка смята, че изискванията на настоящия регламент са изпълнени, тя може да вземе благоприятно решение и да подаде документацията на заявлението до Комисията. В такъв случай тя информира Комисията за допустимите възражения, получени от физическо или юридическо лице, което законно е пуснало на пазара въпросните продукти, като е използвало съответните наименования непрекъснато в продължение на поне пет години преди датата на оповестяването, посочено в параграф 3.

Държавата членка взема мерки нейното благоприятно решение да получи публичност и прави необходимото всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, да има възможност да обжалва.

[...]“.

6 Член 50, параграф 1 от същия регламент предвижда:

„Комисията проучва по подходящ начин всяко заявление, което получава съгласно член 49, за да провери дали то е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема. [...]“.

7 Член 53 от Регламент № 1151/2012 е озаглавен „Изменение на продуктовата спецификация“ и параграфи 1 и 2 от него гласят:

„1. Група със законен интерес може да подаде заявление за одобрение на изменение в спецификацията на даден продукт.

В заявлението се описват исканите изменения и се излагат основанията за тях.

2. Когато изменението включва едно или повече изменения в спецификацията, които не са несъществени, заявлението за изменения следва процедурата, посочена в членове 49—52.

Ако обаче предлаганите изменения са несъществени, Комисията одобрява или отхвърля заявлението. В случай на одобрение на измененията, включващи промяна на посочените в член 50, параграф 2 елементи, Комисията публикува тези елементи в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За да се разглежда дадено изменение като несъществено в рамките на схемата за качество, описана в дял II, то отговаря на следните условия:

- а) не е свързано със съществените характеристики на продукта;
- б) не променя връзката, посочена в член 7, параграф 1, буква е), подточка i) или подточка ii);
- в) не включва промяна в наименованието или в някоя част от наименованието на продукта;
- г) не засяга определения географски район; и

д) не води до увеличаване на ограниченията върху търговията с продукта или със суровините за него.

[...]“.

8 Член 6 от Делегиран регламент № 664/2014, със заглавие „Изменения в спецификацията на продукта“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Заявлението за изменение в спецификацията на даден продукт, както е посочено в член 53, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, което не е несъществено, съдържа изчерпателно описание и специфичните основания за всяко от измененията. В описанието се сравняват подробно, за всяко изменение, първоначалната спецификация на продукта и, където е уместно, първоначалният единен документ с предложената изменена версия.

Това е пълният комплект на заявлението. То съдържа всички изменения в спецификацията на продукта и, където е уместно, тези в единния документ, за които е поискано одобрение.

[...]

2. Заявленията за несъществено изменение в спецификацията на даден продукт, отнасяща се до защитени наименования за произход или защитени географски указания, се подават до органите на държавата членка, с която е свързан географският район на защитеното наименование или указание. [...] Ако държавата членка реши, че изискванията на Регламент (ЕС) № 1151/2012 и на разпоредбите, приети в съответствие с него, са изпълнени, тя може да подаде цялата документация по заявлението за несъществено изменение до Комисията. [...]

Заявлението за несъществено изменение предлага само несъществени изменения по смисъла на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. В него се описват тези несъществени изменения, посочват се накратко основанията за необходимостта от това изменение и се доказва, че предложените изменения могат да бъдат определени като несъществени в съответствие с член 53, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. В заявлението се сравняват, за всяко изменение, първоначалната спецификация на продукта и, където е уместно, първоначалният единен документ с предложената изменена версия. Това е пълният комплект на заявлението и съдържа всички изменения на спецификацията на продукта и, където е уместно, тези на единния документ, за който е поискано одобрение.

Несъществените изменения, посочени в член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012, се смятат за одобрени, ако Комисията не информира заявителя за противното в срок от три месеца от получаване на заявлението.

Заявление за несъществено изменение, което не отговаря на изискванията на втора алинея от настоящия параграф, не е допустимо. Мълчаливото одобрение, посочено в трета алинея от настоящия параграф, не се прилага по отношение на такива заявления. Ако заявлението бъде определено за недопустимо, Комисията информира заявителя в срок от три месеца от получаването му.

Комисията оповестява одобреното несъществено изменение на спецификацията на даден продукт, което не води до изменение на елементите, посочени в член 50, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012“.

- 9 Член 10 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 е озаглавен „Процедурни изисквания по отношение на измененията в продуктовата спецификация“ и параграфи 1 и 2 от него гласят:

„1. Заявленията за одобрение на изменение, което не е несъществено, в продуктовата спецификация на защитени наименования за произход и защитени географски указания се изготвят в съответствие с формуляра, съдържащ се в приложение V. Тези заявления се попълват в съответствие с изискванията, предвидени в член 8 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. Измененият единен документ се изготвя в съответствие с формуляра, съдържащ се в приложение I към настоящия регламент. Препратката към публикуваната спецификация на продукта в изменения единен документ препраща към актуализирания текст на предлаганата продуктова спецификация.

[...]

2. Заявленията за одобрение на несъществено изменение, посочени в член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012, се изготвят в съответствие с формуляра, съдържащ се в приложение VII към настоящия регламент.

Заявленията за одобрение на несъществено изменение по отношение на защитени наименования за произход или защитени географски указания се придружават от актуализирания единен документ, ако е изменен, който се изготвя в съответствие с формуляра, съдържащ се в приложение I. Препратката към публикуваната спецификация на продукта в изменения единен документ препраща към актуализирания текст на предлаганата продуктова спецификация.

За заявления, произхождащи от Съюза, държавите членки включват декларация, че считат заявлението за отговарящо на условията на Регламент (ЕС) № 1151/2012 и на приетите съгласно него разпоредби, и препратка към публикуваната актуализирана спецификация на продукта. За заявления, произхождащи от трети държави, заинтересованата група или органите на третата държава прилагат актуализираната спецификация на продукта. Заявленията за несъществено изменение в случаите, посочени в член 6, параграф 2, пета алинея от Делегиран регламент (ЕС) № 664/2014, включват препратка към публикуваната актуализирана спецификация на продукта, когато заявленията произхождат от държавите членки, и актуализираната спецификация на продукта — когато заявленията произхождат от трети държави.

[...]“.

- 10 С решение, публикувано на 1 юни 2018 г. (ОВ С 187, 2018 г., стр. 7), Комисията одобрява заявлението за несъществено изменение в спецификацията за ЗНП „Comté“.

- 11 Според текста на точка 5.1.18. от спецификацията за ЗНП „Comté“:

„Доенето трябва да се извършва два пъти на ден — сутрин и вечер, по едно и също време; поради това не е възможно доене чрез самообслужване на животното. Доилните работи са забранени.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 12 На 8 септември 2017 г. министърът на земеделието и храните и министърът на икономиката и финансите приемат наредба, с която се утвърждава спецификацията за ЗНП „Comté“, както е изменена по предложение на INAO, за да бъде предадена тази спецификация на Комисията за одобрение, в съответствие предвидената в член 53 от Регламент № 1151/2012 процедура.

- 13 Това изменение в посочената спецификация, считано за несъществено, има за предмет, посредством допълнение в точка 5.1.18 от същата, да забрани използването на доилни работи при добива на мляко, предназначено за производството на Comté.
- 14 С жалба, подадена на 16 ноември 2017 г. пред Conseil d'État (Франция), GAEC Jeanningros е поискало отмяната на посочената наредба от 8 септември 2017 г., тъй като утвърждава тази забрана.
- 15 Макар тази процедура да е все още висяща, с решение, публикувано на 1 юни 2018 г. (ОВ С 187, 2018 г., стр. 7), Комисията одобрява на основание член 6, параграф 2, трета алинея от Делегиран регламент № 664/2014 заявлението за несъществено изменение в спецификацията на ЗНП „Comté“, разглеждано по главното производство, в съответствие с член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1151/2012.
- 16 В този контекст запитващата юрисдикция иска да се установи дали одобряването от Комисията, в съответствие с член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1151/2012, на заявление за несъществено изменение в спецификацията на ЗНП, няма за последица да лиши от предмет подадената пред нея жалба срещу акта, с който компетентните национални органи са предали новата спецификация, съдържаща посоченото несъществено изменение, на Комисията с оглед на неговото одобряване.
- 17 В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че това тълкуване, което произтича от нейната постоянна практика, означава въпреки това, че няма произнасяне по законосъобразността на съответната продуктова спецификация.
- 18 Запитващата юрисдикция си задава все пак въпроса за съответствието на нейната практика с правото на Съюза, и по-конкретно с член 47 от Хартата, като се имат предвид последиците, които би могла да има отмяната на едно решение на националните органи относно заявление за изменение в спецификацията на ЗНП върху валидността на извършената от Комисията регистрация.
- 19 При тези условия Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 53 от [Регламент № 1151/2012], член 6 от [Делегиран регламент № 664/2014] и член 10 от [Регламент за изпълнение № 668/2014], във връзка с член 47 от [Хартата], да се тълкуват в смисъл, че в особения случай, в който [...] [К]омисия[та] е уважила искането на националните органи на държава членка за изменение в спецификацията на наименование и за регистрация на [ЗНП], докато това искане още е предмет на висяща жалба пред националните юрисдикции на посочената държава, тези юрисдикции могат да решат, че не следва да се произнасят по висящия пред тях спор, или с оглед на последиците, свързани с евентуална отмяна на оспорвания акт, за валидността на направената от [...] [К]омисия[та] регистрация, те трябва да се произнесат по законосъобразността на този акт на националните органи?“.

По преюдициалния въпрос

- 20 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 53, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, член 6 от Делегиран регламент № 664/2014 и член 10 от Регламент за изпълнение № 668/2014, във връзка с член 47 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато Комисията е уважила заявлението на националните органи на държава членка за несъществено изменение в спецификацията на ЗНП, националните юрисдикции, сезирани с жалба относно законосъобразността на решението, взето от тези органи по това заявление с

оглед на предаването му на Комисията, в съответствие с член 53, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, могат да решат, че е отпаднало основанието за постановяване на решение по висиящия пред тях спор.

- 21 В самото начало следва да се отбележи, че спецификацията, въз основа на която е регистрирано ЗНП, в съответствие с процедурата, предвидена за целта в членове 49—52 от Регламент № 1151/2012, може да бъде изменена при спазване на изискванията на член 53 от този регламент. В параграф 2 от този член се провежда разграничение между измененията, „които не са несъществени“, за които се прилага процедурата, предвидена за регистрацията на ЗНП в членове 49—52 от посочения регламент, и „несъществени“ изменения, които са определени в член 53, параграф 2, втора алинея от същия регламент и за които се прилага предвидената в него опростена процедура.
- 22 В настоящия случай е безспорно, че става въпрос за решение относно заявление за несъществено изменение в спецификация по смисъла на последната разпоредба.
- 23 За да се прецени отражението на одобряването от Комисията на такова изменение върху жалбата за отмяна на решението на националните органи относно това изменение, която е висяща пред национална юрисдикция, е важно да се констатира, че Регламент № 1151/2012 въвежда разпределение на правомощията между съответната държава членка и Комисията (вж. по аналогия решение от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne и др.*, C-269/99, EU:C:2001:659, т. 50).
- 24 Всъщност Съдът констатира, че Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно защитата на географските указания и наименованията за произход на селскостопанските и хранителни продукти (ОВ L 208, 1992 г., стр. 1), който предвижда процедура за регистрация, съответстваща в основни линии на процедурата за регистрация по членове 49—52 от Регламент № 1151/2012, въвежда система на разпределение на правомощията в смисъл, че по-конкретно решението за регистрация на дадено наименование като ЗНП може да бъде взето от Комисията само ако съответната държава членка подаде до нея заявление за тази цел и че такова заявление може да бъде направено само ако тази държава членка е проверила, че то е обосновано. Тази система на разпределение на правомощията се обяснява по-специално с факта, че регистрацията предполага проверка дали са спазени определен брой условия, което изисква до голяма степен задълбочени познания относно специфични за съответната държава членка обстоятелства, които обстоятелства компетентните органи на тази държава могат да проверят най-добре (вж. по аналогия решения от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne и др.*, C-269/99, EU:C:2001:659, т. 53 и от 2 юли 2009 г., *Bavaria и Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 66).
- 25 По-нататък, предвид правомощието за вземане на решения, което следователно принадлежи на националните органи в тази система на разпределение на правомощията, единствено националните юрисдикции са компетентни да се произнесат по законосъобразността на актовете, приети от тези органи, като актовете, отнасящи се до заявления за регистрация на наименование, които представляват необходим етап от процедурата за приемане на акт на Съюза, при положение че институциите на Съюза не разполагат по отношение на тези актове със свобода на преценка или имат само ограничена такава, като актовете на тези институции, каквито са решенията за регистрация, от своя страна подлежат на съдебен контрол от Съда (вж. по аналогия решения от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne и др.*, C-269/99, EU:C:2001:659, т. 57 и 58 и от 2 юли 2009 г., *Bavaria и Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 70 и 71).
- 26 От това следва, че националните юрисдикции са компетентни да се произнесат по евентуалните пороци на национален акт, например акт по заявление за регистрация на наименование, като сезират при необходимост Съда по реда на преюдициалното производство, при същите условия за контрол като тези, прилагащи се за всеки окончателен акт, който, приет от същия национален орган, може да накърни права на трети лица (вж. в този смисъл решения от 3 декември 1992 г.,

Oleificio Borelli/Комисия, C-97/91, EU:C:1992:491, т. 11—13, от 6 декември 2001 г., Carl Kühne и др., C-269/99, EU:C:2001:659, т. 58 и от 2 юли 2009 г., Bavaria и Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 57).

- 27 Всъщност в рамките на жалба на основание член 263 ДФЕС съдът на Съюза не е компетентен да се произнесе по законосъобразността на акт, постановен от национален орган, като тази констатация не би могла да бъде отслабена от обстоятелството, че разглежданият акт се вписва в процес по вземане на решение на Съюза (вж. по аналогия решение от 3 декември 1992 г., Oleificio Borelli/Комисия, C-97/91, EU:C:1992:491, т. 9 и 10).
- 28 Както отбелязва генералният адвокат в точки 51—59 от своето заключение, тази съдебна практика, във връзката ѝ с процедурата за регистрация на ЗНП, може да се пренесе към процедурите както за несъществуващо, така и за съществено изменение, описани в точка 21 от настоящото решение.
- 29 В това отношение, що се отнася до заявленията за съществени изменения в спецификацията на ЗНП, в споменатата точка 21 бе отбелязано, че по силата на препращането, направено от член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012, за тях се прилага същата процедура като тази, приложима за регистрацията на ЗНП.
- 30 Що се отнася до заявленията за несъществени изменения като разглежданите по главното производство, които са в обхвата на член 53, параграф 2, втора алинея от този регламент, за тях по силата на разпоредбите на член 6, параграф 2 от Делегиран регламент № 664/2014 и на член 10, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 668/2014 се прилага опростена процедура, но по същество подобна на посочената процедура за регистрация по това, че тя също въвежда система за разпределяне на правомощия между органите на съответната държава членка и Комисията, що се отнася, от една страна, до проверката за съответствие на заявлението за изменение с изискванията, които произтичат от тези регламенти, както и от Регламент № 1151/2012, и от друга страна, до одобряването на това заявление.
- 31 От гореизложеното следва, че в съответствие с припомнената в точка 26 от настоящото решение съдебна практика националните юрисдикции са компетентни да се произнесат по евентуалните пороци на национален акт по заявление за несъществуващо изменение в спецификацията на ЗНП като разглежданата по главното производство наредба от 8 септември 2017 г.
- 32 В този контекст следва да се припомни, че съгласно установената практика на Съда юрисдикциите на държавите членки са длъжни по силата на принципа за лоялно сътрудничество, прогласен в член 4, параграф 3 ДЕС, да гарантират съдебна защита на правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, като, от друга страна, член 19, параграф 1 ДЕС задължава държавите членки да предвидят правните средства, необходими за осигуряването на ефективна съдебна защита в областите, обхванати от правото на Съюза (решение от 8 ноември 2016 г., Lesoochránárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, т. 50 и от 26 юли 2017 г., Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, т. 29).
- 33 Това задължение на държавите членки съответства на правото на ефективно правно средство за защита пред непристрастен съд, прогласено в член 47 от Хартата, което препотвърждава принципа на ефективна съдебна защита (вж. в този смисъл решения от 26 юли 2017 г., Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, т. 30 и 31 и от 26 юни 2019 г., Craeynest и др., C-723/17, EU:C:2019:533, т. 54) и което впрочем се изтъква, по отношение на процедурата за регистрация, в член 49, параграф 4 от Регламент № 1151/2012.

- 34 Следователно в случая именно с оглед на този принцип трябва да се определи дали национална юрисдикция, сезирана с жалба срещу акт на националните органи, по заявление за несъществено изменение в спецификацията на ЗНП, по смисъла на член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1151/2012, може да приеме, че основанието за произнасяне по висящия пред нея спор е отпаднало поради това, че Комисията е уважила това искане за изменение.
- 35 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 58 от своето заключение, решенията на националните органи относно несъществените изменения са извън изключителната компетентност на съда на Съюза, тъй като са самостоятелни актове, които са абсолютно необходими, за да може Комисията впоследствие да се произнесе по същите. Предвид силно ограничената свобода на преценка на Комисията в това отношение обаче решенията на националните органи са тези, които наистина са отчели всички елементи, обосноваващи одобряването на тези изменения в спецификациите.
- 36 От това следва, че решението, с което Комисията одобрява такова заявление за изменение почива върху решението, което органите на съответната държава членка вземат по това заявление, поради което то по необходимост е обусловено от последното решение, още повече че предоставената на Комисията свобода на преценка при това одобрение е по същество, както е видно от съображение 58 от Регламент № 1151/2012, ограничена до проверката дали заявлението съдържа изискуемите елементи и дали не е опорочено от явни грешки (вж. по аналогия решения от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne и др.*, C-269/99, EU:C:2001:659, т. 54 и от 2 юли 2009 г., *Bavaria и Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 67).
- 37 При тези условия фактът, че национална юрисдикция, сезирана с жалба, отнасяща се до законосъобразността на решение на националните органи по заявка за несъществено изменение в спецификацията на ЗНП, приема, че основанието за произнасяне по тази жалба е отпаднало поради това, че Комисията е одобрила това заявление, би застрашил ефективната съдебна защита, която тази юрисдикция е длъжна да гарантира, що се отнася до такива заявления за изменение.
- 38 Това важи на още по-силно основание, когато процедурата по заявление за несъществено изменение в спецификацията, установена в член 53, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1151/2012, за разлика от предвиденото по отношение на изменение в спецификацията, което не е несъществено, не предвижда възможност за подаване на възражение срещу предложеното изменение. При тези условия жалбата, отнасяща се до законността на решение на националните органи, с което се одобрява това заявление за несъществено изменение, е единствената възможност за физическите или юридическите лица, засегнати от такова решение, да възразят срещу него.
- 39 Евентуалната отмяна на такова решение на националните органи би лишила от основание решението на Комисията, поради което би предполагала преразглеждането на делото от същата (вж. в този смисъл решения от 26 октомври 2017 г., *Global Steel Wire и др./Комисия*, C-454/16 P—C-456/16 P и C-458/16 P, непубликувано, EU:C:2017:818, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 40 С оглед на всички гореизложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 53, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, член 6 от Делегиран регламент № 664/2014 и член 10 от Регламент за изпълнение № 668/2014, във връзка с член 47 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато Комисията е уважила заявлението на органите на държава членка за извършване на несъществено изменение в спецификацията на ЗНП, националните юрисдикции, сезирани с жалба относно законосъобразността на решението, взето от тези органи по това заявление с оглед на неговото предаване на Комисията в съответствие с член 53, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, не могат само поради този мотив да решат, че основанието за постановяване на решение по висящия пред тях спор е отпаднало.

По съдебните разноси

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 53, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни, член 6 от Делегиран регламент (ЕС) № 664/2014 на Комисията от 18 декември 2013 година за допълване на Регламент № 1151/2012 и член 10 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията от 13 юни 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент № 1151/2012, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато Европейската комисия е уважила заявлението на органите на държава членка за извършване на несъществено изменение в спецификацията на защитено наименование за произход, националните юрисдикции, сезирани с жалба относно законосъобразността на решението, взето от тези органи по това заявление с оглед на неговото предаване на Комисията в съответствие с член 53, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, не могат само поради този мотив да решат, че основанийето за постановяване на решение по висиящия пред тях спор е отпаднало.

Подписи